

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΤΩΧΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ (όπως την διηγήθηκε ο Ιησούς)

.....από τον ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

1. ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Στην ιστορία της ανάστασης του **Ντάνιελ Εκετσούκου**, δύο ημέρες μετά τον θάνατό του, ο άγγελος σύνδεσε την ανάσταση του Ντάνιελ με την ιστορία που αφηγήθηκε ο Ιησούς για τον **πλούσιο και τον φτωχό Λάζαρο**, και για να καταλάβουμε για ποιο λόγο έγινε αυτό, θα πρέπει να αναφέρουμε ολόκληρη την ιστορία αυτή, όπως ακριβώς την είπε ο Ιησούς και να δούμε ποια είναι τα μηνύματα που μας δίνει ο Λόγος του Θεού μέσα από την αφήγηση αυτή. Θα πρέπει να επισημάνουμε πως όταν ο άνθρωπος έρθει αντιμέτωπος με το γεγονός αυτό και αγνοήσει τα μηνύματα του Θεού, τότε θα είναι αναπολόγητος ενώπιον Του και η κατάληξή του θα είναι σαν του πλουσίου. **(ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Την ιστορία του Ντάνιελ Εκετσούκου ο ενδιαφερόμενος θα την βρει στο "Τεύχος 50" των εκδόσεων ΦΙΛΑΔΔΕΦΟΣ και έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα www.AlkiviadisFiladlfos.com)**

Οι προειδοποιήσεις του Θεού, όσο και αυστηρές και εάν είναι, δεν έχουν ποτέ στόχο να φοβίσουν τον άνθρωπο, αλλά αντίθετα γίνονται για να μπορέσει ο άνθρωπος να εννοήσει την υπέρμετρη **αγάπη του Θεού** γι' αυτόν, γιατί δεν θέλει να χαθεί στην αιώνια απώλεια και ο Θεός αυτό το έδειξε έμπρακτα θυσιάζοντας τον μονογενή Υιό Του επάνω στο σταυρό του Γολγοθά, ο αναμάρτητος και δίκαιος Ιησούς έγινε κατάρα και όνειδος παίρνοντας τη δική μου και τη δική σου θέση, πληρώνοντας Αυτό τη δική μας αμαρτία.

Θα ήθελα επί πλέον να διευκρινίσουμε ότι η ιστορία του πλούσιου και του φτωχού Λάζαρου δεν είναι μία από τις παραβολές που δίδαξε ο Ιησούς (όπως μερικοί λάθος πιστεύουν), αλλά είναι ένα πραγματικό γεγονός. Όταν ο Ιησούς έλεγε μία παραβολή συνήθως

το διευκρίνιζε, λέγοντας **«ακούσατε την παραβολήν ταύτην»** και όταν τελείωνε την αφήγηση έλεγε **«ούτω ομοιώθη και η βασιλεία των ουρανών»**. Εδώ όμως δεν ειπώθηκε τίποτα απ' όλα αυτά και ο Ιησούς Χριστός μπήκε κατευθείαν στο θέμα, **λέγοντας:**

«...Ήταν δε κάποιος άνθρωπος πλούσιος και ενεδύετο πορφύρα και στολή βύσσινη, ευφραινόμενος κάθε ημέρα μεγαλοπρεπώς.

Ήταν δε (και) κάποιος πτωχός ονομαζόμενος Λάζαρος, ο οποίος βρισκόταν πληγωμένος πλησίον της πύλης αυτού και επιθυμούσε να χορτασθεί από των ψιγίων τα οποία έπιπταν από την τράπεζα του πλουσίου· αλλά και οι κύνες (σκυλιά) ερχόμενοι έγλειφαν τις πληγές αυτού...» (Λουκάς 15'/16:19-21).

Εδώ αναφέρονται δύο διαφορετικοί άνθρωποι από κοινωνική θέση. Ο ένας, του οποίου το όνομα δεν αναφέρεται, ήταν υπερβολικά πλούσιος και ζούσε μια ζωή μεγαλοπρεπή. Ο άλλος, που ονομάζεται Λάζαρος ήταν πάμφτωχος και προσπαθούσε να ζήσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλουσίου, θα μπορούσαμε να πούμε με τα σημερινά δεδομένα ότι για να ζήσει έτρωγε από τα σκουπίδια που πετούσαν οι υπηρέτες του πλουσίου.

Από πρώτη άποψη στην ιστορία αυτή φαίνεται ότι ο πλούσιος να είναι ο κακός και ο φτωχός φαίνεται να είναι ο καλός άνθρωπος. Αυτό όμως δεν είναι η αλήθεια και είναι ένα αυθαίρετο συμπέρασμα, καθόσον **δεν είναι κακό να είναι κάποιος πλούσιος**. Μέσα στην Αγία Γραφή βλέπουμε μεγάλους άνδρες του Θεού να είναι υπερβολικά πλούσιοι, όπως ο Αβραάμ, ο Σολομώντας, ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, κλπ. Για τον Αβραάμ αναφέρει η Γραφή ότι **«ήτο πλούσιος σφόδρα εις κτήνη, εις αργύριον και εις χρυσίον»** (Γένεση 1Γ/13:2).

Ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία (που ήταν σύγχρονος του Ιησού), ήταν ένας από την ευρύτερη ομάδα των μαθητών του Ιησού και ήταν πολύ πλούσιος (Ματθαίος ΚΖ/27:57), το ότι ακολούθησε τον Ιησού και μαθήτευσε κοντά Του, αυτό δεν σημαίνει ότι έπαυσε να είναι πλούσιος, αντίθετα τα πλούτη του έγιναν ευλογία για το έργο της επέκτασης της βασιλείας του Θεού. Επίσης αναφέρεται στις Πράξεις ότι από το μήνυμα του ευαγγελίου του απόστολου Παύλου στην Βέροια πίστεψαν και **«εκ των επισήμων Ελληνίδων»** (Πράξεις ΙΖ/17:12), γυναίκες δηλαδή που ανήκαν σε ανώτερη κοινωνική τάξη και είχαν μεγά-

λη οικονομική επιφάνεια.

Ο Θεός δεν δημιούργησε τον πλούτο στη γη για τους σκληρόκαρδους, τους άπιστους και τους αμαρτωλούς, που Τον αρνούνται, αλλά σαν βασιλιάς και άρχοντας του ουρανού που είναι, τον ετοίμασε για τα δικά Του παιδιά που είναι πρίγκιπες και πριγκίπισσες. Για περισσότερες λεπτομέρειες στο θέμα αυτό, συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» (κωδικός 44).

Βλέπουμε στο τέλος της ιστορίας που αφηγήθηκε ο Ιησούς ότι εκείνο που καταδίκασε τον πλούσιο **δεν ήταν ότι είχε πλούτη πολλά**, αλλά στο ότι είχε δώσει την πρώτη θέση της καρδιάς του στον πλούτο, ξεχνώντας και απορρίπτοντας τον Θεό, που είναι η πηγή κάθε υλικής και πνευματικής ευλογίας. Αυτό ήταν το πρόβλημα του πλούσιου της ιστορίας μας και όχι ο πλούτος του.

2. ΑΔΗΣ: ΤΟΠΟΣ ΔΙΚΑΙΩΝ ΚΑΙ ΑΔΙΚΩΝ (π.χ.)

Συνεχίζει ο Ιησούς την αφήγηση της ιστορίας:

«...ΑΠΕΘΑΝΕ δε ο πτωχός και εφέρθη υπό των αγγέλων εις τον κόλπον του Αβραάμ· ΑΠΕΘΑΝΕ δε και ο πλούσιος και ετάφη...» (Λουκάς 16:22).

Στα λόγια αυτά του Ιησού βλέπουμε μία ακόμα αντίθεση, που είναι ότι ο μεν πλούσιος απλά **«ετάφη»**, ο δε Λάζαρος μεταφέρθηκε από τους αγγέλους **«εις τον κόλπον του Αβραάμ»**. Αυτό δείχνει ότι ο δίκαιος και πιστός άνθρωπος του Θεού, περικυκλωμένος από στρατιά αγγέλων επιστρέφει στην ουράνια πατρίδα του, κοντά στο σωτήρα του Ιησού. Τότε εκπληρώνεται ο λόγος της Γραφής: **«Θάνατε, που είναι το κεντρί σου; Άδη, που είναι η νίκη σου;»** (Α' Κορινθίους 15:55). **Και συνεχίζει ο Ιησούς την αφήγηση της ιστορίας:**

«...Και (ο πλούσιος) εις τον Άδη υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, ενώ ήταν μέσα σε βάσανα, βλέπει τον Αβραάμ από μακρόθεν και τον Λάζαρο εις τον κόλπο αυτού.

...Και αυτός φωνάζας είπε: "Πάτερ Αβραάμ, ελέησόν με και στείλε τον Λάζαρο, διά να βάψει το άκρον του δακτύλου αυτού εις το ύδωρ και να καταδροσίσει την γλώσσα μου, διότι βασανίζομαι μέσα εις την φλόγα ταύτη"...» (Λουκάς 16:23-24).

Εδώ μας αποκαλύπτεται ότι ο Άδης ήταν το πνευματικό μέρος

όπου πήγαιναν οι ψυχές και των ΔΙΚΑΙΩΝ και των ΑΔΙΚΩΝ κι ήταν χωρισμένος στα δύο, όπου:

(1) Στο ΚΑΤΩΤΕΡΟ μέρος του Άδη, που ήταν τόπος βασάνων, πήγαιναν οι άδικοι και εξακολουθούν ακόμα να πηγαίνουν, περιμένοντας την ανάσταση του σώματός τους και την οριστική τους μεταφορά στην τελευταία κατοικία τους, που είναι η λίμνη του πυρός.

(2) Στο ΑΝΩΤΕΡΟ μέρος του Άδη, που ονομάζεται «κόλπος του Αβραάμ» και ήταν τόπος ανάπαυσης και παρηγορίας, πήγαιναν οι ψυχές δικαίων μέχρι την ανάσταση του Ιησού. Μετά την ανάστασή Του ο Ιησούς μετέφερε τους δικαίους στον **τρίτο ουρανό ή παράδεισο**, όπου πηγαίνουν πλέον οι ψυχές των πιστών, απολαμβάνοντας την παρουσία του σωτήρα τους Ιησού, περιμένοντας και αυτοί την ένδοξη ανάσταση του σώματός τους. Για το θέμα αυτό, έχουμε πολλές μαρτυρίες μέσα στην Καινή Διαθήκη και θα αναφέρουμε τρεις περιπτώσεις:

α) Ας θυμηθούμε τι είπε ο Ιησούς στον έναν ληστή που σταυρώθηκε μαζί Του και μετανόησε: **«Αληθώς σου λέγω, σήμερα θέλεις είσθαι μετ' Εμού εν τω παραδείσω»** (Λουκάς ΚΓ/23:43). Από σήμερα του είπε θα είσαι μαζί Μου στον παράδεισο, δεν του είπε ότι θα πάει στον κόλπο του Αβραάμ ή σε κάποιο άλλο μέρος.

β) Αυτή την αλήθεια την επιβεβαιώνει και ο απόστολος Παύλος που λέγει: **«Διότι στενοχωρούμαι υπό των δύο, έχων μεν την επιθυμία να αναχωρήσω και να είμαι με τον Χριστό· διότι είναι πολύ πλέον καλύτερον· το να μένω όμως εις την σάρκα είναι αναγκαιότερο διά εσάς»** (Φιλιππησίους Α/1:23). Πολύ απλός ο λόγος του Παύλου, ήθελε να φύγει για να είναι με τον Χριστό, αλλά έμενε στη γη, έμενε μέσα στη σάρκα, για να μπορέσει να βοηθήσει το σώμα του Χριστού, διδάσκοντας τις αλήθειες του Λόγου του Θεού. Άλλωστε ο Παύλος είχε αρπαχθεί μέχρι του τρίτου ουρανού και γνώριζε από προσωπική εμπειρία τι θα απολάμβανε όταν έφευγε από τη ζωή αυτή (Β' Κορινθίους ΙΒ/12:2-4), γι' αυτό και έλεγε **«εις εμέ το ζειν είναι ο Χριστός και το αποθανείν κέρδος»** (Φιλιππησίους Α/1:21).

γ) Ο απόστολος Πέτρος γράφει ότι ο Ιησούς **«θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος»** πήγε στον Άδη και κήρυξε **«και προς τα πνεύματα τα (ευρισκόμενα) εν τη φυλακή»** (βλ. Α'

Πέτρου Γ/3:18-20). Φυσικά δεν πήγε να κηρύξει στο κατώτερο μέρος του Άδη που ήσαν οι άδικοι, αλλά πήγε επάνω μέρος του Άδη, στον κόλπο του Αβραάμ, εκεί που ήσαν οι ευσεβείς και οι δίκαιοι, αλλά ήσαν ακόμα «**αιχμάλωτοι**», ήσαν σε πνευματική φυλακή, γιατί οι αμαρτίες τους απλά είχαν **σκεπαστεί** με θυσίες ζώων, αλλά δεν είχαν συγχωρεθεί γιατί δεν είχε ακόμα γι' αυτούς θυσιαστεί ο Μεσσίας. Τώρα όμως που ο Ιησούς θυσιάστηκε, πήγε και τους ελευθέρωσε και τους μετέφερε από την αιχμαλωσία του Άδη στον ουρανό, γι' αυτό βλέπουμε στην Αποκάλυψη ότι ο Ιησούς κρατεί τα κλειδιά του Άδη και το θανάτου: «...*Και έγινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζωντανός εις τους αιώνες των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδιά του ΑΙΘΟΥ και του ΘΑΝΑΤΟΥ*» (Αποκάλυψη Α/1:18).

Στην ιστορία μας βλέπουμε τον πλούσιο να έχει πλήρη συνείδηση της κατάστασής του και γνώριζε που βρισκόταν. Παρατηρούμε ότι θυμόταν για τη ζωή του στη γη και γνώριζε πρόσωπα, γιατί όταν σήκωσε τα μάτια του ψηλά είδε τον Αβραάμ και αναγνώρισε τον Λάζαρο που πήγαινε στην αυλή του ζητώντας ελεημοσύνη. Είχε όμως και συναίσθηση των βασάνων του, «*διότι βασανίζομαι μέσα εις την φλόγα ταύτη*» είπε στον Αβραάμ, όταν του ζήτησε να στείλει τον Λάζαρο με λίγο νερό για να απαλύνει τα βάσανά του. Βέβαια οι ψυχές δεν έχουν ανάγκη από νερό ή από φαγητό, αλλά είναι μία αλληγορική έκφραση που ζητούσε να καλυτερέψει, έστω και προσωρινά η κατάσταση μέσα στην οποία βρισκόταν.

3. ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΠΟΥ ΧΩΡΙΖΕΙ ΤΙΣ 2 ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

Συνεχίζει ο Ιησούς την αφήγηση της ιστορίας, λέγοντας ποια ήταν η απάντηση του Αβραάμ στο 1^ο αίτημα του πλουσίου, γιατί στη συνέχεια έκανε και 2^ο αίτημα, όταν του απορρίφθηκε το 1^ο αίτημα:

«...Είπε δε ο Αβραάμ· Τέκνον, ενθυμήσου ότι εσύ απόλαυσες τα αγαθά σου εις την ζωή σου και ο Λάζαρος ομοίως (απόλαυσε) τα κακά· τώρα ούτος μεν παρηγορείται, συ δε βασανίζεσαι·

...και εκτός τούτων πάντων, μεταξύ εμάς και εσάς χάσμα μέγα είναι στηριγμένο, ώστε οι θέλοντες να διαβούν από εδώ προς εσάς να μη δύνανται, μηδέ οι (ευρισκόμενοι) από εκεί να διαπεράσουν προς εμάς...» (Λουκάς Ις'/16:25-26).

Στην απάντηση του Αβραάμ μας αποκαλύπτονται δύο μεγάλες

βαρυσήμαντες αλήθειες, τις οποίες ο κάθε άνθρωπος δεν μπορεί αν τις προσπεράσει χωρίς να πάρει θέση από τώρα που βρίσκεται στη γη και να εκζητήσει να ακολουθεί την αλήθεια του Λόγου του Θεού γιατί μια ημέρα θα είναι πολύ αργά:

Η ΠΡΩΤΗ αλήθεια που βλέπουμε είναι ότι ο κάθε άνθρωπος μια ημέρα θα δώσει λόγο για ότι έπραξε, καλό ή κακό, και θα λάβει την ανάλογη ανταμοιβή του, θα θερίσει ότι έσπειρε. Αυτό ακριβώς είπε ο Αβραάμ στον πλούσιο και μάλιστα του λέγει **να θυμηθεί** ότι στη ζωή του απόλαυσε τα αγαθά του, γιατί εκεί μόνον ήταν στηριγμένη η καρδιά του, υπηρετούσε τον Μαμωνά και τώρα πληρώνεται από τον εργοδότη του, ενώ ο Λάζαρος αγαπούσε τον Θεό, είχε ταπεινή καρδιά και πρόσμενε τη δικαίωση του, την οποία τώρα απολαμβάνει. Ο Αβραάμ του είπε «...*τόρα αυτός μεν παρηγορείται, συ δε βασανίζεσαι*».

Γιατί ο Αβραάμ του είπε «**ενθυμήσου;**» (αρχ.κείμενο «**μνήσθητι**»). **Να θυμηθεί τι;** Η απάντηση είναι απλή, να θυμηθεί ότι η επιλογή στην επίγεια ζωή του να υπηρετεί τις ηδονές και τη ματαιότητα του κόσμου, απορρίπτοντας από τη ζωή του να ζει με ευσέβεια ενώπιον του Θεού, **ήταν μια καθαρά συνειδητή επιλογή του**, γνώριζε ποιο ήταν το τέρμα του δρόμου που είχε πάρει, αλλά η εφήμερη λάμψη του πλούτου τον είχε τυφλώσει πνευματικά και νόμιζε ότι όλη η ζωή του ανήκε και έτσι θα ήταν για πάντα. Τώρα όμως που βρέθηκε στον τόπο των βασάνων τα κατάλαβε μεν την αλήθεια, αλλά ήταν πλέον πολύ αργά και η κατάσταση δεν μπορούσε πλέον να αλλάξει, όπως θα δούμε και αμέσως παρακάτω, που θα αναφερθούμε στη δεύτερη αλήθεια που μας αποκαλύπτει ο Λόγος του Θεού.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ αλήθεια που βλέπουμε στην απάντηση του Αβραάμ θα λέγαμε ότι είναι συγκλονιστική. Ο Αβραάμ αφού υπενθύμιζε στον πλούσιο ότι απολαμβάνει (θερίζει) αυτά που έσπειρε, του λέγει ότι είναι πλέον αδύνατο να αλλάξει η κατάσταση και του εξηγεί ότι μετά θάνατο, σε όποιο μέρος βρεθεί ο κάθε άνθρωπος, ΜΕ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΠΙΛΟΓΗ, αυτό θα είναι οριστικό και δεν αλλάζει, του είπε με απλά λόγια ότι «**μεταξύ ΕΜΑΣ** (τους δικαίους) **και ΕΞΑΣ** (τους ασεβείς), **υπάρχει ένα μεγάλο χάσμα, ώστε αυτοί που θέλουν να διαβούν από εδώ προς εσάς να μη μπορούν, αλλά ούτε και εσείς μπορείτε να έρθετε εδώ**

που είμαστε εμείς». Το θεόπνευστο αρχαίο Ελληνικό κείμενο γράφει «...μεταξύ ΗΜΩΝ και ΥΜΩΝ χάσμα μέγα εστήρικται».

Τι σημαίνει αυτή η αποκάλυψη του Λόγου του Θεού; Σημαίνει ότι άνθρωπος θα πρέπει να φροντίσει από τη ζωή αυτή για το που θα βρεθεί στο αιώνιο μέλλον του, γιατί από τη ζωή αυτή εφοδιάζεται με το μοναδικό εισιτήριο, που θα τον οδηγήσει ή στον ουρανό, μέσα στη δόξα του Κυρίου των δυνάμεων, ή στην αιώνια κόλαση, μαζί με τον Σατανά και τους αγγέλους του. Όταν ο άνθρωπος φύγει χωρίς να έχει δεχτεί στη ζωή του τον Ιησού Χριστού, όσα μνημόσυνα, προσευχές και δεήσεις εάν του κάνουν μετά (εννιάμερα, σαρανταήμερα, ετήσια, κλπ) η κατάστασή του δεν αλλάζει.

Όλα αυτά που κάνουν οι άνθρωποι είναι ένα **ψεύτικο ευαγγέλιο**, που δεν έχει καμιά σχέση με αυτά που δίδαξαν ο Ιησούς και οι μαθητές Του και που εφαρμόζε η πρώτη αποστολική εκκλησία. Αυτό θα πρέπει να το προσέξουν όλοι οι θρησκευόμενοι, οι αμαθείς, οι μη γνωρίζοντες τον Λόγο του Θεού, οι αδιάφοροι, κλπ, που έχουν γαλουχηθεί από μικροί με λάθος διδασκαλίες, με πλάνες και με ψέματα του Διαβόλου, που έχουν γαλουχηθεί με διδαχές που είναι αντίθετες με την Αγία Γραφή.

Εάν ο άνθρωπος μπορούσε να σωθεί μετά το θάνατό του, **τοτε γιατί να σταυρωθεί ο Ιησούς;** Άρα, μάταια ο Ιησούς σταυρώθηκε, μάταια έγινε η θυσία Του, μάταιο και ψεύτικο είναι το ευαγγέλιό Του, μάταιο είναι το κήρυγμα και η θυσία των αποστόλων, όλα ήσαν μάταια!! Αυτό όμως είναι **το ΜΕΓΑΛΟ ΨΕΜΑ του Διαβόλου**, που είναι ο εχθρός του Θεού και του ανθρώπου και σε εξαπατά, θέλοντας να σε πάρει κοντά του στην αιώνια κόλαση, γι' αυτό γλυκά σου λέγει «**μη φοβάσαι, ζήσε τη ζωή σου, ο Θεός είναι αγάπη δεν θα σε αφήσει να υποφέρεις αιώνια, γιατί μετά το θάνατό σου θα έχεις και τις ικεσίες των δικών σου ανθρώπων, απόλαυσε και αυτή τη ζωή και την άλλη...**». Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο ίδιος ο Ιησούς αποκάλυψε τον Διάβολο «**πατέρα του ψεύδους**» (Ιωάννης Η/8:44) και στην Αποκάλυψη αναφέρεται ότι είναι «**ο πλανών την οικουμένην όλην**» (Αποκάλυψη ΙΒ/12:9).

4. ΤΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΓΕΦΥΡΩΝΟΥΝ ΤΟ ΧΑΣΜΑ;

Ο Διάβολος έχει "**εφεύρει**" τα ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ για να εξαπατά

τον άνθρωπο, ώστε να νομίζει ότι μπορεί μετά το θάνατό να αλλάξει στρατόπεδο και από το κάτω μέρος του Άδη να βρεθεί στον παράδεισο. Ο Διάβολος έχει πείσει τον άνθρωπο ότι τα μνημόσυνα "**γεφυρώνουν**" το μεγάλο χάσμα που υπάρχει μεταξύ των αδίκων που βρίσκονται στον Άδη και των δικαίων που βρίσκονται στον ουρανό. Με αυτό τον τρόπο ο άνθρωπος κοιμάται πνευματικά, δεν τον ενδιαφέρει το αιώνιο μέλλον του και ζει μακριά από τον Θεό μια ζωή αμαρτίας μέσα στη ματαιότητα του κόσμου.

Τα μνημόσυνα προϋπήρχαν του Ιησού Χριστού μέσα στον αρχαίο ειδωλολατρικό κόσμο και όταν η εκκλησία από τον 3^ο αιώνα και μετά συμβιβάστηκε με το σύστημα του κόσμου και έπεσε στον τυπικισμό και στη χλιαρότητα, δέχτηκε και υιοθέτησε αυτές τις δοξασίες, όπως έκανε και σε πλείστες άλλες περιπτώσεις. Οι εθνικοί ειδωλόλατρες έκαναν τα λεγόμενα «**μνημόσυνα γεύματα**» προς τιμήν των νεκρών τους την 3^η, την 9^η και την 40^η ημέρα μετά την ταφή τους, καθώς και **μία φορά** το χρόνο, κατά την επέτειο του θανάτου τους.

Την ίδια πορεία των μνημόσυνων ακολούθησε και η συμβιβαζόμενη εκκλησία, η οποία έδειξε μεγαλύτερο ζήλο και αύξησε τις ημέρες των μνημόσυνων, αλλάζοντας την ορολογία σε «**μνημόσυνες τελετές**», ή σε «**μνημόσυνες δεήσεις**» Ξεκίνησε όπως οι ειδωλόλατρες με την καθιέρωση των μνημόσυνων την 3^η, την 9^η και την 40^η ημέρα μετά το θάνατο και στην επέτειο του θανάτου **ένα** χρόνο μετά, καθώς και μετά τρία χρόνο από τον θάνατο. Μετά καθιέρωσε ακόμα **δύο μεγάλα μνημόσυνα**, το ένα είναι το Ψυχοσάββατο πριν την Κυριακή της αποκριάς και το άλλο είναι το Ψυχοσάββατο πριν την ημέρα της Πεντηκοστής. Επίσης το Σάββατο η κατεστημένη εκκλησία το έχει αφιερώσει στους νεκρούς.

Τα λεγόμενα **Ψυχοσάββατα** έχουν καθαρά ειδωλολατρική προέλευση και οι "πιστοί χριστιανοί" ενεργούν αντίθετα από αυτά που διδάσκει η Αγία Γραφή. Η 2^η εβδομάδα των αποκριάτικων εκδηλώσεων, μέσα στην οποία βρίσκεται το "Ψυχοσάββατο" και η λεγόμενη "Τσικνοπέμπτη", ονομάζεται «**αμολυτή**» ή «**απολυτή**», γιατί (**προσέξτε**) πιστεύουν ότι απολούνται οι ψυχές από τον Άδη και έρχονται στον κόσμο των ζωντανών, γι' αυτό και το Σάββατο της εβδομάδας αυτής πήρε την ονομασία «**ΨΥΧΟ-Σάββατο**», δηλαδή το λέει

και η ίδια η σύνθετη λέξη, είναι «**Σάββατο των ψυχών**».

Τα Ψυχοσάββατα μέσα στον χριστιανισμό έχουν αντικαταστήσει σήμερα τη λατρεία των νεκρών που γινόταν στα «**Ανθεστήρια**» της αρχαίας Αθήνας τον μήνα Φεβρουάριο ή Μάρτιο (ανάλογα). Στην εορτή αυτή γινόντουσαν γλέντια και λάτρευαν τους νεκρούς, οι ψυχές των οποίων πίστευαν ότι ξαναγύριζαν από τον κάτω κόσμο του Άδη στον επάνω κόσμο των ζωντανών.

Ο Διάβολος, ως πονηρός και ψεύτης που είναι, δεν εισήγαγε αμέσως όλη την πλάνη μέσα στο χριστιανισμό, αλλά ξεκίνησε με τεχνική εξαπάτησης που ήταν οι «**αθώες ενέργειες**», δηλαδή πράξεις που έδειχναν ότι δεν έρχονται σε αντίθεση με την Αγία Γραφή. Γι' αυτό στην αρχή τα μνημόσυνα δεν γίνονταν υπέρ της ψυχής του αποθανόντα, αλλά γίνονταν μόνο **για να τον τιμήσουν και να τον θυμούνται** (εξ' ου και «μνημόσυνα»). Αργότερα, με την πορεία των αιώνων συνδέθηκαν με αρχαίες ειδωλολατρικές δοξασίες για τις ψυχές των νεκρών και τα μνημόσυνα γίνονται πλέον **για την ανάπαυση της ψυχής** του αποθανόντα και θεωρούνται απαραίτητα από την κατεστημένη εκκλησία για να καταταχθεί ο αποθανών σε τόπο χλοερό και τόπο ανάπαυσης.

Στα μνημόσυνα έχει καθιερωθεί να χρησιμοποιούν **κόλυβα** (βρασμένο σάρι), που συνοδεύονται από πρόσφορο, κρασί, θυμίαμα, λάδι και κεριά. Ο λειτουργός του ναού ρίχνει μέσα στο "άγιο ποτήρι" **κομματάκι άρτου**, τα οποία αντιπροσωπεύουν **τις ψυχές**, των οποίων τα ονόματα δόθηκαν για να μνημονευθούν στην προσευχή και έτσι να έχουν ανάπαυση.

Το μεγάλο ερώτημα σε όλα αυτά είναι: «**Αυτά δίδαξαν οι απόστολοι και γενικά η πρώτη εκκλησία; Αφού όλοι το γνωρίζουν ότι αυτό δεν είναι αποστολική διδασκαλία, γιατί το εφαρμόζουν;**». Δυστυχώς οι άνθρωποι αγάπησαν το ψεύδος και όχι την αλήθεια. Ο Αβραάμ είπε στον πλούσιο ότι «*μεταξύ εμάς και εσάς είναι μέγα χάσμα στηριγμένο*» και κανείς αυτό δεν μπορεί να το αλλάξει. Το ίδιο λέγει ο Λόγος του Θεού και σε όλους εμάς σήμερα και αυτό είναι μια καθαρή προειδοποίηση για να αποφασίσουμε να εκλέξουμε την «καλήν μερίδα» και να ζούμε από τώρα τη χαρά του ουρανού.

5. **ΑΙΤΗΜΑ ΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ**

Ερχόμαστε πλέον προς το τέλος της ιστορίας του πλούσιου και του φτωχού Λάζαρου. Όταν ο Αβραάμ απέρριψε το **1^ο αίτημα** του πλούσιου, αυτός δεν σταμάτησε εκεί, αλλά ζήτησε ακόμα μια χάρη από τον Αβραάμ, έκανε ένα **2^ο αίτημα** και ακολούθησε ο εξής διάλογος, που αναφέρεται όπως τον διηγήθηκε ο Κύριος Ιησούς:

- **«Είπε δε (ο πλούσιος): "...Παρακαλώ σε λοιπόν, πάτερ, να στείλεις αυτόν εις τον οίκον του πατρός μου· διότι έχω ΠΕΝΤΕ ΑΔΕΛΦΟΥΣ· διά να μαρτυρήσει εις αυτούς, ώστε να μην έλθουν και αυτοί εις τον τόπον τούτον της βασάνου".**
- **Λέγει προς αυτόν ο Αβραάμ: "...Έχουν τον Μωυσή και τους προφήτας· ας ακούσουν αυτούς".**
- **Ο δε (ο πλούσιος) είπεν: "...Ουχί, πάτερ Αβραάμ, αλλ' εάν κάποιος από των νεκρών υπάγει προς αυτούς, (τότε) θέλουν μετανοήσει".**
- **Είπε δε (ο Αβραάμ) προς αυτόν: "...Εάν τον Μωυσή και τους προφήτας δεν ακούουν, ουδέ εάν κάποιος αναστηθεί εκ νεκρών θέλουν πεισθεί"...» (Λουκάς 15'/16:27-31).**

Ίσως η παραπέρα ανάλυση των παραπάνω εδαφίων να είναι περιττή, γιατί το μήνυμα που ήθελε να δώσει ο Ιησούς, μέσα από την ιστορία αυτή, βγαίνει από μόνο του. Απορρίφθηκε και το **2^ο αίτημα** του πλούσιου, γιατί **ο Θεός μας έχει δώσει τον θεόπνευστο γραπτό Λόγο Του**, μέσα στον οποίο λέγει για το «πως θα σωθούμε» και δεν χρειάζεται να έρθει κάποιος από τους νεκρούς για να μας το πει, γιατί όπως είπε ο Αβραάμ και αυτό να συμβεί, οι άνθρωποι επειδή είναι δύσπιστοι, άσοφοι και άπιστοι, **δεν θα πεισθούν**.

Γι' αυτό ο Κύριος προσπαθεί με κάθε τρόπο να οδηγήσει τον άνθρωπο στην αλήθεια του Λόγου Του. Η αγάπη του Θεού για τον αμαρτωλό υπερβαίνει κάθε νοη, δεν θέλει ΚΑΝΕΝΑΣ να βρεθεί στην αιώνια κόλαση. Ο Κύριος Ιησούς πονά κάθε φορά που μια ψυχή πηγαίνει στον τόπο των βασάνων, γιατί Αυτός θυσιάστηκε για να μην πάει αυτή η ψυχή στην κόλαση, αλλά ο άνθρωπος συνειδητά απορρίπτει την προσφορά αγάπης του Κυρίου.

Μέσα στον θεόπνευστό Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, βλέπουμε με σαφήνεια για **το πώς θα σωθούμε και που θα βρεθούμε** στην αιωνιότητα, γι' αυτό και ο άνθρωπος είναι αναπολόγητος που

δεν μελετά τις Γραφές. Παρ' όλα αυτά όμως ο Θεός, για να σωθεί έστω και μια ψυχή, δίνει στον άνθρωπο μια ακόμα ευκαιρία, του δίνει πολλές και αλληπάλληλες μαρτυρίες με ανθρώπους που πέθαναν και γύρισαν πίσω για να δώσουν μία ακόμα **επιπρόσθετη μαρτυρία** για τον παράδεισο και την κόλαση, όπως συνέβη με τον **Ντάνιελ Εκετσούκου**, τη συγκλονιστική εμπειρία του οποίου έχουμε δημοσιεύσει στην ιστοσελίδα "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ", όπως προαναφέρθηκε,

Εκτός από τις αναστάσεις νεκρών, υπάρχουν και εκατοντάδες μαρτυρίες ανθρώπων, που βρέθηκαν στο χειρουργικό τραπέζι και θεωρήθηκαν από τους γιατρούς ως «κλινικά νεκροί» και που βγήκαν από το σώμα τους και οδηγήθηκαν από αγγέλους του Θεού στον παράδεισο και στην κόλαση. Όταν δόθηκε η εντολή να επιστρέψουν πίσω στη γη, διηγήθηκαν όλα αυτά που είδαν και για να γίνουν ακόμα πιο πειστικοί είπαν στους γιατρούς με λεπτομέρειες ότι έβλεπαν το πως ενεργούσαν στο σώμα τους, που ήταν επάνω στο χειρουργικό κρεβάτι, για να τους επαναφέρουν στη ζωή.

Στην Ελληνική και ξένη βιβλιογραφία, καθώς και στο διαδίκτυο, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να βρει πληθώρα αξιόπιστων βιβλίων και βίντεο με συγκλονιστικές μαρτυρίες ανθρώπων που είχαν εξωσωματικές εμπειρίες, επιθανάτιες ή μεταθανάτιες. Για το θέμα αυτό, σας συστήνουμε το βιβλίο «**ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ**» του Γιάννη Γαρδέλη (εκδόσεις «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» - 2023), στο οποίο εκτός της μαρτυρίας του **Ντάνιελ Εκετσούκου**, περιλαμβάνει ακόμα **10** παρόμοιες εμπειρίες.

Οι μαρτυρίες που περιγράφονται στο παραπάνω βιβλίο είναι απ' όλους τους εκκλησιαστικούς χώρους, γιατί ο Κύριος μαρτυρεί τον εαυτό Του σε όλους τους ανθρώπους, σε όποιο δόγμα ή ομολογία και αν ανήκουν. Άλλωστε τα δόγματα και οι θρησκευτικές διαιρέσεις είναι ανθρώπινες ενέργειες, που υψώνουν το «εγώ» του ανθρώπου και τις «φιλοδοξίες» των διαφόρων θρησκευτικών ηγετών.

Για τον Κύριο της δόξας, τον αναστημένο Ιησού, δεν υπάρχουν Ορθόδοξοι, Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι, Ευαγγελικοί, Πεντηκοστιανοί, Αντβεντιστές, κλπ, αλλά υπάρχει μόνο **ΕΝΑ ΣΩΜΑ**, που είναι η παγκόσμια εκκλησία Του που αποτελείται από λυτρωμένους με το άγιο αίμα Του και αυτή την ΜΙΑ και άγια εκκλησία Του θα έρθει να

την παραλάβει. Ο Ιησούς δεν πέθανε για να υπάρχει ΔΙΑΙΡΕΣΗ στο λαό Του, αλλά για να έρθει ΕΝΟΤΗΤΑ στο σώμα της εκκλησίας Του. Για λεπτομέρειες στο θέμα αυτό συστήνουμε το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» (κωδικός 21).

Μία από τις πιο ομολογουμένως συγκλονιστικές αναστάσεις που αναφέρονται μέσα στην Αγία Γραφή είναι του Λαζάρου, του αδελφού της Μάρθας και της Μαρίας και φίλου του Ιησού, ο οποίος ήταν για **4** ημέρες νεκρός. Ο Ιησούς τον ανέστησε, παρ' όλο που υπήρχε δυσπιστία πως θα μπορούσε να γίνει αυτό, γιατί έλεγαν ότι αυτό ήταν αδύνατον να γίνει, καθόσον το σώμα του είχε αρχίσει ήδη να αποσυντίθεται (Ιωάννης ΙΑ/11:14-45).

Βέβαια, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι τόσο ο Λάζαρος, όσο και οι άλλοι που αναστήθηκαν από τον Ιησού ή από τους μαθητές Του, όπως ο γιος της χήρας στην πόλη Ναϊν (Λουκάς Ζ/7:11-16), ή η ανάσταση της Ταβιθά (Δορκάδας) από τον Πέτρο στην πόλη Ιόππη (Πράξεις Θ/9:39-42), δεν αναφέρεται μέσα στην Καινή Διαθήκη ότι κάποιος από αυτούς διηγήθηκε τι είδε κατά το χρονικό διάστημα που είχε εγκαταλείψει το σώμα του.

Η ανάστασή τους όμως ήταν ένα γεγονός, **το οποίο κανείς δεν μπορούσε να το αμφισβητήσει** και βλέπουμε ότι σε αυτό πίστευαν ΜΟΝΟ όσοι είχαν ταπεινή καρδιά και ήσαν υπάκουοι στον Λόγο του Θεού. Όλων των άλλων που οι καρδιές ήταν κλειστές και πέτρινες, πολεμούσαν αυτές τις ενέργειες του Θεού. Για παράδειγμα έχουμε τους γραμματείς και τους Φαρισαίους, οι οποίοι, αντί το γεγονός της ανάστασης του Λαζάρου να γίνει αιτία να κάμψουν το γόνατό τους και να ταπεινώσουν τις καρδιές τους ενώπιον του Θεού, αυτοί **ήθελαν να τον θανατώσουν** για να μην τον βλέπουν οι άνθρωποι και πιστεύουν στη διδασκαλία του Ιησού (Ιωάννης ΙΒ/12:9-11), γι' αυτό και ο Ιησούς είχε αποκαλέσει τους θρησκευτικούς άρχοντες «*όφεις, γεννήματα εχιδνών*» (Ιωάννης ΙΒ/12:34, ΚΓ/23:33).

Ο πλούσιος της ιστορίας μας επέμενε στον Αβραάμ να στείλει κάποιον από τους νεκρούς, για να τους μιλήσει, ώστε να μη βρεθούν οι αδελφοί του εκεί που βρέθηκε και αυτός. Εδώ είναι που ο άγγελος του Θεού σύνδεσε την ανάσταση του Ντάνιελ Εκετσούκου με το αίτημα του πλουσίου. Το ερώτημα είναι: «**Αφού ο Αβραάμ το είπε**

πολύ καθαρά, πιο καθαρά δεν γινόταν ότι και εάν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς δεν θα τον πιστέψουν, γιατί λοιπόν να αναστηθεί ο Ντάνιελ, αφού σύμφωνα με τον λόγο της Γραφής, δεν θα τον πιστέψουν;». Όπως ήδη αναφέρθηκε ο Κύριος εξαντλεί όλα τα περιθώρια της μακροθυμίας Του, ώστε ο άνθρωπος να είναι αναπολόγητος.

Πράγματι, σε σύγκριση με όλους αυτούς που θα ακούσουν ή θα διαβάσουν την ιστορία του Ντάνιελ, ελάχιστοι θα είναι αυτοί που θα πιστέψουν. Το πιο συγκλονιστικό παράδειγμα της απιστίας των ανθρώπων, ακόμα και των λεγομένων θρησκευόμενων, είναι του ίδιου του Ιησού, ο οποίος αναστήθηκε από τους νεκρούς, αλλά λίγοι είναι αυτοί που πιστεύουν συνειδητά στην ανάστασή Του και Τον δέχονται σαν προσωπικός του σωτήρα, σε σύγκριση με αυτούς που συνειδητά Τον απορρίπτουν και καταλήγουν στην κόλαση.

Αυτοί που λένουν, όταν τους μιλάμε για ανάσταση, **«δεν γύρισε κανένας πίσω ζωντανός για να πιστέψουμε»** είναι υποκριτές και ψεύτες, γιατί γύρισε πίσω ο Ιησούς και είναι ζωντανός ανάμεσά μας. Εάν τον Ιησού δεν πιστεύουν που είναι η ορατή φανέρωση του Θεού αοράτου, θα πιστέψουν έναν αμαρτωλό άνθρωπο; Ακούμε κάθε Πάσχα κυρίως από ασεβείς να λένουν **«Χριστός ανέστη»**,

6. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ: ΜΙΑ ΕΥΧΗ ΧΩΡΙΣ ΠΙΣΤΗ

Γύρω μας υπάρχουν εκατοντάδες άνθρωποι, που ποτέ δεν τους απασχόλησαν ερωτήματα, όπως: **ΠΟΙΟ** ήταν το σχέδιο του Θεού για τον άνθρωπο; **ΓΙΑΤΙ** ο Ιησούς σταυρώθηκε και πέθανε; **ΤΙ** συμβαίνει στον άνθρωπο μετά θάνατον; **ΠΩΣ** μπορεί να είναι βέβαιος ότι έχει κερδίσει τον παράδεισο από αυτή τη ζωή; Και πολλά άλλα ερωτηματικά, που τον άνθρωπο δεν τον απασχολούν και ιδιαίτερα στην περίοδο του Πάσχα, όπου υποτίθεται εορτάζει και τιμά την ανάσταση του Ιησού. Το μέλημά του ολόκληρη τη Μεγάλη Εβδομάδα, είναι οι προετοιμασίες για το **«Μεγάλο Φαγοπότηι»** της Κυριακής του Πάσχα, που την ημέρα εκείνη και για **40** ακόμα ημέρες οι ευχές «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» και «ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ» ακούγονται από όλα τα ανεξαιρέτως τα χείλη (πιστών και απίστων, δικαίων και αδικών, θρησκευόμενων και άθεων, αδιάφορων και χλευαστών, κλπ).

Θα ήθελα να καταθέσω μια προσωπική μαρτυρία για το θέμα αυτό: Όταν στην περίοδο του Πάσχα και μετά, μου εύχονται **«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»**, συνήθως η αντιφώνησή μου είναι διαφορετική από αυτή που συνηθίζεται και περιμένουν να ακούσουν και αυτά που καταγράφω παρακάτω είναι **αληθινά περιστατικά**, που πιθανόν να τα έχετε ζήσει και εσείς, ή να έχετε προβληματισθεί επ' αυτού. Αναφέρω ενδεικτικά τρεις περιπτώσεις, από τις οποίες θα ήθελα να δώσετε ιδιαίτερη προσοχή στην 3^η περίπτωση:

1^η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Έχω γνωρίσει προσωπικά τον Κύριο Ιησού από τον Απρίλιο του έτους **1977** και από τότε Αυτός έχει αναλάβει το τιμόνι της καρδιάς μου και με οδηγεί. **Ξέρω πως όταν θα φύγω από αυτή τη ζωή θα είμαι μαζί Του στην αιωνιότητα.** Για να μαρτυρώ αυτή την αλήθεια στους γύρω μου, ώστε να τους δίνω ένα κίνητρο να στρέφονται προς τον αναστημένο και ένδοξο Ιησού και τον άγιο Λόγο Του, όταν μου εύχονται «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ», συνήθως απαντώ:

- **«Το πιστεύεις αυτό που μου ευχήθηκες τώρα; Πιστεύεις ότι ο Ιησούς Χριστός είναι αναστημένος;»**
- Η απάντηση σε αφήνει άναυδο: **«Ποιος τα ξέρει αυτά, αφού αυτά είναι για τους παπάδες και τους θεολόγους, άλλωστε εγώ δεν γνωρίζω κάποιον που να πήγε στους νεκρούς και να ξαναγύρισε;»**
- **«Μα εσύ, τώρα δεν μου είπες "ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ"; Δεν πιστεύεις αυτά που εσύ ο ίδιος λέγεις;»**
- **«Ευχές είναι και τίποτε άλλο, εάν δεν τις πω, ίσως και παρεξηγηθώ!!!»**

Αυτή την απάντηση την έχω ακούσει από δεκάδες στόματα σε σχετική ερώτησή μου. Αυτοί είναι οι λεγόμενοι "χριστιανοί" της ταυτότητας και των "μεγάλων" λόγων (σήμερα δεν είναι ούτε στην ταυτότητα, αφού το θρήσκευμα δεν αναγράφεται πλέον). Είναι συνάνθρωποί μας της διπλανής πόρτας που τους αγαπούμε, αλλά είναι χωρίς επίγνωση για το συγκλονιστικότερο γεγονός που συνέβηκε ποτέ στην ιστορία, για την ανάσταση του Υιού του Θεού, του Ιησού Χρι-

στού από τους νεκρούς!

2^η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Άλλες φορές όταν μου εύχονται «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ», απαντώ: **«...Δεν το ήξερες; Τώρα το έμαθες; Αυτό είναι ένα γεγονός που συνέβηκε πριν από 2 χιλιετηρίδες και άλλαξε τον ρου της παγκόσμιας ιστορίας».** Αυτή η απάντησή μου, ενώ περίμεναν να ακούσουν μια τυποποιημένη απάντηση «ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ», **άλλοτε....**

- **άλλοτε** τους ξαφνιάζει και τους προβληματίζει, καθόσον απλές αλήθειες που τις είχαν διδαχτεί από μικρά παιδιά, ποτέ δεν τους είχαν προβληματίσει, και
- **άλλοτε** θεωρούν ότι είναι πολύ βαρετό να ξεκινήσουν μια συζήτηση για θέματα "θρησκείας", καθόσον δεν αρμόζει στον σύγχρονο άνθρωπο της ηλεκτρονικής εποχής να επιστρέψει σε άλλες σκοτεινές εποχές, όπου υπήρχαν (κατά την άποψή τους) αμάθεια, προλήψεις, δεισιδαιμονίες και σκοταδισμός.

3^η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Υπήρξαν περιπτώσεις, που όταν μου έλεγαν **«για ποια ανάσταση από τους νεκρούς μας μιλάς, αφού κανένας δεν γύρισε πίσω για να μας το πει»**, τους απαντούσα:

«...Ο Ιησούς Χριστός πήγε και γύρισε πίσω, είναι τώρα αναστημένος, γιατί εσύ δεν το πιστεύεις; Ισχυρίζεσαι ότι δεν ζούσες την εποχή εκείνη και ότι δεν ξέρεις ποια είναι η αλήθεια. Ας δεχθώ ότι αυτό το λέγεις καλοπροαίρετα. Πρόσεξε όμως τι θα σου πω τώρα, γιατί είναι πολύ σοβαρό: **Εάν τώρα έρθει κάποιος και σου πει ότι πέθανε και αναστήθηκε, εσύ θα τον πιστέψεις;»**

Φυσικά, επειδή σ' αυτόν που έκανα την ερώτηση αυτή, επειδή μέσα του πίστευε ότι αυτό δεν επρόκειτο να συμβεί ποτέ, καθόσον το θεωρούσε ουτοπία και ότι ήταν απραγματοποίητο, με πολύ μεγάλη ευκολία και αυθόρμητα συνήθως απαντούσε: **«...Και βέβαια θα το πιστέψω!»**

- Με σοβαρό ύφος και με αποφασιστικότητα στον λόγο μου, του λέγω: **«...Και όμως, εσύ προσωπικά έχεις γνωρίσει ένα άτομο που γύρισε από τους νεκρούς!»**

- **«...Ποιος είναι αυτός;»** ρώτησε με την απορία ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του.
- Του απάντησα: **«...Εγώ!! Πριν 2 χρόνια για 2 περίπου ημέρες δεν θρισκόμουν μέσα από το σώμα μου, είχα αναχωρήσει, κατά κόσμο είχα πεθάνει. Γνώρισα τον άορατο υπερβατικό κόσμο, συναντήθηκα και με τον Ιησού, αλλά για κάποιο λόγο που θα σου εξηγήσω με ...λεπτομέρειες, ο Κύριος μού είπε ότι έπρεπε να γυρίσω πίσω.»**

Ακούγοντας αυτά που του έλεγα και βλέποντας τον τρόπο που τα έλεγα, αλλά και τη θερμότητα που υπήρχε στα λόγια μου, βρέθηκε σε πολλή δύσκολη θέση και αυτό ήταν έκδηλο στο πρόσωπό του. Όταν στην ερώτησή μου, είπε **«και βέβαια θα το πιστέψω, εάν κάποιος μου πει ότι γύρισε από τους νεκρούς»** δεν περίμενε την κατάληξη που θα είχε στη συνέχεια η συζήτησή μας. Τώρα όμως, δεν μπορούσε ούτε να το απορρίψει, αλλά ούτε και να το δεχτεί. Στο πρόσωπό του υπήρχε μεγάλη απορία και αμηχανία, είχε βρεθεί σε δύσκολη θέση, γιατί τα ίδια τα λόγια του τον είχαν καταδικάσει.

Για να τον βγάλω από τη δύσκολη θέση που βρέθηκε του λέω κάτι το απλό και το αυτονόητο:

«Άκουσε καλέ μου φίλε και πρόσεξε πολύ καλά αυτό που θα σου πω τώρα, γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα, από την οποία δεν εξαιρείσαι ούτε και εσύ: Εάν υποθέσουμε ότι εσύ προσωπικά, **πιστεύεις τα λόγια μου αυτά** και δεν αμφιβάλεις καθόλου για την αλήθεια των λεγομένων μου, όταν εσύ με τη σειρά σου τα διηγηθείς σε άλλους, να είσαι ΣΙΓΟΥΡΟΣ ότι **δεν θα σε πιστέψει κανείς**, γιατί όλοι θα θέλουν να δουν ένα τέτοιο γεγονός με τα δικά τους μάτια. Όπως καταλαβαίνεις ένα γεγονός, οποιοδήποτε γεγονός και να είναι αυτό, μικρό ή μεγάλο, δεν μπορούν να το δουν ταυτόχρονα όλοι οι άνθρωποι σε όλη τη γη....

....Το ίδιο λοιπόν συμβαίνει και με την ανάσταση του Ιησού. Βρίσκεσαι σε ένα διπλό δρόμο, **ή δέχεσαι** ότι αυτό το γεγονός είναι μια συγκλονιστική αλήθεια που συνέβηκε πράγματι πριν από δύο χιλιάδες χρόνια περίπου και ο Ιησούς είναι ζωντανός ανάμεσά μας και σήμερα, **ή το απορρίπτεις**, χωρίς να υπάρχει μέση κατάσταση. Όποια όμως απόφαση και εάν πάρεις, θα έχει για σένα αιώνια επί-

πτωση, γιατί θα σε ακολουθεί στην αιωνιότητα.....

- **Εάν δεχτείς** ότι ο αναμάρτητος «άνθρωπος Χριστός Ιησούς» (Α΄ Τιμόθεου Β/2:5) πέθανε στη δική σου θέση και πήρε επάνω Του τις δικές σου αμαρτίες, ότι Αυτός πέθανε και αναστήθηκε τότε θα είσαι μαζί Του και στην αιωνιότητα.
- **Εάν απορρίψεις** αυτή την αλήθεια θα είσαι στην αιωνιότητα μαζί με το μεγάλο εχθρό μας, τον Διάβολο και τους αγγέλους του. **Η επιλογή είναι ΚΑΘΑΡΑ δική σου!!!»**

Το συμπέρασμα, τόσο από την εμπειρία του Νιγηριανού Ντά-νιελ, όσο και από την ιστορία του πλούσιου και του φτωχού Λάζαρου είναι ότι η αιωνιότητα είναι μια πραγματικότητα, αλλά εκείνο που είναι το κέντρο στην ιστορία που ο Ιησούς αφηγήθηκε για τον πλούσιο και τον φτωχό Λάζαρο είναι ότι **η κατάστασή μας μετά θάνατο ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΕΙ**, όσες προσπάθειες και εάν κάνουν πίσω οι άνθρωποι που μας αγαπούν. Το λεωφορείο που σε οδηγεί στην αιωνιότητα έχει **μόνο δύο προορισμούς**, ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ και ΚΟΛΑΣΗ, δική σου επιλογή είναι από ποιο "εκδοτήριο" θα πάρεις το εισιτήριό σου.

7. ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΟΥ ΣΥΝΤΡΙΒΕΙ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ

Για να σε βοηθήσω να έχεις προσωπική γνωριμία με τον Ιησού και από τώρα να γεύεσαι τη χαρά του παραδείσου, κάνε την παρακάτω προσευχή και **πρόσθεσε σ' αυτήν** ότι άλλο βγαίνει μέσα από την καρδιά σου και όπως σε οδηγεί ο Κύριος με το Πνεύμα Του. Θα πρότεινα **να είσαι μόνος σου** και να κάνεις την προσευχή **δυνατά** και όχι από μέσα σου, για να την ακούει ο Διάβολος και οι πονηρές δυνάμεις του και να καταλάβουν ότι έχεις πάρει σταθερή απόφαση να ακολουθήσεις τον αναστημένο και ένδοξο Ιησού:

«Κύριε ΙΗΣΟΥ,

Σ' ευχαριστώ, που επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πέθανες στη θέση τη δική μου και με τη θυσία Σου πήρες ΟΛΕΣ τις αμαρτίες μου, πήρες ΟΛΕΣ τις αρρώστιες μου και έσπασες ΟΛΑ τα δεσμά που ο εχθρός της ψυχής με είχε δέσει τόσα χρόνια. Σ' ευχαριστώ που Εσύ είσαι ο ο μόνος μεσίτης προς τον Πατέρα Θεό και με σκεπάζεις με το άγιο αίμα Σου,

Με λύπη μετανιώ για κάθε μου αμαρτία. Ανοίγω αυτή τη στιγμή την πόρτα της καρδιάς μου και με πίστη Σε καλώ να έρθεις στη ζωή μου και να με γεμίσεις με το άγιο Σου Πνεύμα. Πάρε Εσύ Ιησού μου το τιμόνι της καρδιάς μου για να με οδηγείς με ασφάλεια. Σου παραχωρώ κάθε εξουσία επάνω στη ζωή μου.

Θέλω να αρχίσω να ζω από ΤΩΡΑ την αιώνια ζωή, που Εσύ μου δίνεις αυτή τη στιγμή. Θέλω να είμαι μαζί σου όλο το υπόλοιπο της ζωής μου και να αρχίσω από αυτή τη στιγμή να ζω τη χαρά του ουρανού, γιατί γνωρίζω πως όταν θα φύγω από τη ζωή αυτή, θα είμαι ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ μαζί Σου στο παράδεισο.

Διακηρύττω ότι αρνούμαι τον Σατανά και όλες του τις δυνάμεις. Διακηρύττω ότι αρνούμαι κάθε του ενέργεια επάνω μου. Εσύ Ιησού μου με τη θυσία Σου και αφαιρέσες κάθε δύναμη και κάθε εξουσία του Σατανά και των πονηρών δυνάμεών του και Εσύ Ιησού μου είσαι η εξουσία επάνω μου.

Σε ευχαριστώ Ιησού μου, Σε ευχαριστώ σωτήρα μου, γιατί τώρα γνωρίζω ότι είμαι δικό Σου παιδί, ελευθερωμένος πλέον και από τις αμαρτίες μου και από τις αρρώστιες μου. Σε δοξάζω γιατί είσαι θαυμαστός και Σου ανήκει η δόξα, η λατρεία και η τιμή τους αιώνες των αιώνων. Αμήν Κύριέ μου».

© COPYRIGHT: 07/2022 - ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ.επικοινωνίας: 694 - 49 21 318 ❖ **E-MAIL:** filadelfos02@hotmail.com

FACEBOOK: [Alkiviadis Tzelepis](https://www.facebook.com/AlkiviadisTzelepis) ❖ **SITE:** www.AlkiviadisFiladelfos.com

YOUTUBE: [FiladelfosChannel 1 & 2, Filadelfos TVmusic, Filadelfos Films](https://www.youtube.com/channel/UC...)